

de selv samme Lidelser, og saa siger man til Halvdelen af dem: I kan blive betragtet som Veteraner, og til den anden Halvdel siger man: I kan ikke blive betragtet som Veteraner. Dernæst vil jeg sige til den højtærede Minister, at hvis han under Behandlingen af Lovforslaget om Veterangaven her i Tinget havde meddelt os, at det at være stillet paa Krigsfod bl. a. skulde forstaaes paa den Maade, at Halvdelen af Sygepasserne, nemlig de, der laa i Vejle, skulde betragtes som Veteraner, men den anden Halvdel, de, der laa i Assens, skulde ikke betragtes som Veteraner, havde Ministeren simpelt hen ikke faaet sit Lovforslag vedtaget i den Skikkelse, derom føler jeg mig ganske overbevist. At der nu at dømme efter den ærede Ordførers Udtalelser er lidt mere Lunkenhed overfor denne Sag, det er den gamle Historie, at man ikke altid er saa begejstret for Varen, naar man først har set Regningen. Nu, da Regningen kommer, er man ikke saa begejstret for at give Veteranerne Hædersgaven, som man var, da man vedtog Lovforslaget. Hvis man ikke vil være med til at vedtage mit Ændringsforslag, maa Grunden være den, at vi nu er kommet over det værste med Hensyn til Veteranerne og har set, at Regningen er stor, men hertil vil jeg sige, at hvis man kan give de Millioner ud til Veterangaven, som vi nu en Gang har vedtaget, spiller den halve Snes Tusind Kroner mere, som det vil koste, naar ogsaa disse Mennesker skal komme i Betragtning, ikke nogen Rolle, og de vil føle sig dybt skuffede, hvis det ikke sker.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem (Valdemar Olsen) var vistnok ikke opmærksom paa, at det, han citerede som Aarsag til, at Veterangaven ikke kan tilstaaes den omtalte tidligere Sygepasser, er de Ord, som Manden selv har anført i sit Andragende, nemlig disse, at Forskellen mellem ham og de andre Sygepassere er kun den, at han ikke har faaet den samme Undermunderingsgodtgørelse som de andre. Dette er imidlertid kun en Følge af, at det ene Lazaret var sat paa Krigsfod og det andet ikke, men det er ikke Aarsagen til, at han ikke faar Veterangaven. Aarsagen er, at der i Loven, som den er vedtaget af den høje Rigsdag, staar, at Afdelingerne skal have været satte paa Krigsfod. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det ærede Medlem virkelig for Alvor kan mene, at det skulde være muligt for

en Finansminister, naar der findes en saadan Lov, og de militære Myndigheder i sin Tid har erklæret, at en af Afdelingerne ikke var sat paa Krigsfod, at tilstaa en Veterangave til den, som har tilhørt denne Afdeling. Det ærede Medlem mente, at det var en søgt Forklaring, jeg havde givet, naar jeg har hævdet som rimeligt, at der skal have været et Faremoment til Stede, naar en Veterangave skal tildeles. Det forekommer mig virkelig at være en ret nærliggende Forklaring, at Grunden, hvorfor overhovedet Veterangaven uddeles, er, at de Mænd, som faar den, i sin Tid har udsat deres Liv i Krigen for Fædrelandet. Hvis der ikke har været nogen som helst Fare, bortfalder den Betingelse for Tildeling af Veterangaven, som Rigsdagen enstemmigt har vedtaget. Det ærede Medlem sagde, at hvis jeg, da jeg fremsatte Lovforslaget, havde sagt, at Halvdelen af Sygepasserne ikke skulde faa Veterangaven, og at den anden Halvdel skulde faa den, saa var Loven ikke blevet vedtaget. Nej, jeg er overbevist om, at hvis jeg havde sagt noget saa mærkværdigt — jeg vil ikke betegne det, for jeg finder ikke noget parlamentarisk Ord —, vilde man ikke have billiget en saadan Udtalelse. De Ord, der bruges i Loven, at Afdelingen skal være paa Krigsfod, forekommer ikke for første Gang i denne Lov, de forekommer ogsaa i den forrige Lov om Veterangaver. At vedkommende har hørt til en Afdeling, der har været paa Krigsfod, berettiger til, at han kan faa Krigsmedaillen, og derfor maa man altid anse Krigsmedaillen som en bestemt Nødvendighed for, at Veterangaven kan uddeles.

Det ærede Medlem siger saa, at naar nu Regningen kommer, bliver man lunken overfor Spørgsmaalet om at give Hædersgave til Veteraner. Det ærede Medlem tager ganske fejl. Jeg tør indestaa for, at Finansministeriet har fortolket Loven paa den humaneste Maade. Jeg gad vide, om det ikke virkelig af ethvert Medlem, som har henvendt sig til Finansministeriet — og mange har henvendt sig til Finansministeriet —, vil blive indrømmet at hvor det var muligt at faa den søgende ind under Lovens Bestemmelser, er det sket. Det er sket med Sømand, der har været om Bord paa et Skib, og som paa nogen Maade kunde siges at være indenfor Krigsomraade; det er ogsaa sket med Ægtkusk — disse volder for øvrigt Finansministeriet meget store Vanskeligheder, men saa snart Krigsministeriet kan oplyse